



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 264/03-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. decembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť J. C., bytom B. B., zastúpeného advokátom JUDr. J. M., D., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Trebišove v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 770/92 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. C. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky bola 1. októbra 2003 doručená sťažnosť J. C., bytom B. B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. M., D., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu v Trebišove (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 770/92.

Sťažovateľ uviedol, že v roku 1992 podal návrh okresnému súdu, ktorým sa domáhal vydania veci – finančnej čiastky 4. 963,10 USD s úrokmi. Toto konanie trvalo do roku 2001, ale podľa jeho názoru ešte nie je skončené, pretože doteraz prebiehajú exekučné konania. Ďalej uvádza, že v konaní na okresnom súde vedenom pod sp. zn. 9 C 770/92 došlo k priet'ahom. Lehoty medzi jednotlivými pojednávaniami boli neprimerane dlhé a nijako nezdôvodniteľné. Napriek tomu, že podanie sťažnosti na zbytočné priet'ahy v konaní predsedovi súdu nepovažuje za účinný prostriedok ochrany, využil aj túto možnosť, avšak v konaní dochádza naďalej k priet'ahom.

Sťažovateľ žiada, aby mu bolo priznané primerané finančné zadost'účinenie, pretože doba 10 rokov je nezdôvodniteľná. Poukazuje na to, že prebiehajúce konanie má dopad na jeho majetkové pomery a iné právne vzťahy. Ak takýto stav navodzuje svojou nečinnosťou orgán, ktorého úlohou je ochrana zákonnosti, vyvoláva to v sťažovateľovi stratu dôvery k tomuto orgánu.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal nasledovný Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky:

„Právo sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných priet'ahov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 bolo postupom Okresného súdu v Trebišove v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 770/92 porušené.“

II.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností zistil nasledovné:

Sťažovateľ sa žalobou domáhal proti žalovanej E. B. vydania veci – finančnej čiastky 4.963,10 USD s prísl. Svoju žalobu odôvodnil tým, že 30. júla 1990 zaslal zo svojho účtu na devízový účet žalovanej čiastku 4.963,10 USD, ktorá mala byť použitá na výstavbu

rodinného domu, ktorý plánovali so žalovanou stavať po uzavretí manželstva na Slovensku. Keďže k uzavretiu manželstva medzi nimi nedošlo a žalovaná na výzvu nevrátila finančnú čiastku žalobcovi (v konaní na ústavnom súde „sťažovateľovi“), žalobca podal návrh na vrátenie tejto finančnej čiastky s prísl. – úrokmi, ktoré boli pripísané podľa skutočnej výšky úrokovej sadzby platnej pre devízové účty vedené pre USD vo VÚB, a. s., Bratislava. Svoju žalobu čiastočne zobral späť, a to v rozsahu finančnej čiastky 36,90 USD na istine a úrokov za obdobie od 30. júla 1990 do 4. augusta 1990.

Okresný súd rozsudkom sp. zn. 9 C 770/92, ktorý nadobudol právoplatnosť 21. septembra 2000, rozhodol, že žalovaná je povinná uhradiť žalobcovi finančnú čiastku 4 963,10 USD. Konanie o zaplatenie 36,90 USD na istine a o zaplatenie úrokov za obdobie od 30. júla 1990 do 4. augusta 1990 zastavil a konanie o zaplatenie úrokov od 5. augusta 1990 do zaplatenia vylúčil na samostatné konanie.

Okresný súd rozsudkom sp. zn. 9 C 977/00, ktorý nadobudol právoplatnosť 26. februára 2002, rozhodol, že žalovaná je povinná uhradiť žalobcovi na úrokoch 1 932,33 USD. Vzhľadom na to, že na rozsudku okresného súdu, ktorý bol k sťažnosti priložený ako príloha, nebola vyznačená právoplatnosť, ústavný súd vyzval advokáta, aby mu oznámil, či uvedené konanie je právoplatne skončené. Advokát listom z 1. novembra 2003 oznámil ústavnému súdu, že obidve konania vedené pod sp. zn. 9 C 770/92 a sp. zn. 9 C 977/00 sú právoplatne ukončené, ale neuviedol dátum nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia sp. zn. 9 C 977/00. Ústavný súd na okresnom súde zistil, že uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 26. februára 2002.

III.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z podania sťažovateľa a pripojených listín vyplýva, že konanie, v ktorom sťažovateľ namieta porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bolo právoplatne ukončené.

Odstránenie stavu právnej neistoty nie je možné dosiahnuť po právoplatnom skončení napadnutého konania. Ústavný súd preto poskytuje ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď porušenie označeného práva ešte trvalo (I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02).

Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 1. októbra 2003, t. j. v čase, keď namietané porušenie označeného práva už netrvalo a keď konanie o nej pred ústavným súdom nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z toho vyplýva, že sťažovateľ sa domáhal ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v čase, keď v označenom konaní namietané porušenie práva už netrvalo, pretože bola odstránená jeho právna neistota. Preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2003